

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 maja 2022 r.

DIH-3.707.61.2022.JS

DECYZJA DIH - III/ 71 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z 14 marca 2022 r. (nr akt sprawy: D/KO.UH.8361.5.2022) na mocy której, na przedsiębiorcę Katarzynę Zbyszewską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą WYCHUCHANE WYDMUCHANE Katarzyna Zbyszewska w Koninie, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 200 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 14 - 19 stycznia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie z artykułami z Niemiec mieszczącym się w Koninie przy ul. 3 Maja 15, należącym do przedsiębiorcy Katarzyny Zbyszewskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą WYCHUCHANE WYDMUCHANE Katarzyna Zbyszewska w Koninie, zwanego dalej: „stroną”, lub „przedsiębiorcą”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 grudnia 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie

przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Przedmiotowe zawiadomienie po powtórny awizowaniu i nie podjęcia korespondencji przez przedsiębiorcę w wyznaczonym terminie, zwrócono do nadawcy.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 110 partii stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając nieprawidłowości dotyczące uwidaczniania cen łącznie przy 32 partiach towarów, tj.:

- brak informacji o cenie - w odniesieniu do 1 towaru:

1. Płyn do mycia podłóg Spic Spain 1000 ml – 3 rodzaje (detergente pavimenti e parquet, pavimenti, parquet e cotto),

- brak informacji o cenach i cenach jednostkowych - w odniesieniu do 12 towarów:

1. Zapach do domu 110 ml - 15 rodzajów (Eyfel, Gum Orange, Lavender, Ananas, Bouquet, Green Apple, Grape, Lemon, Ocean, Tropic Forest, Angel, Flower Garden, Vanilla, Mango, Green Tea)
2. Zapach do domu Eyfel 500 ml – 3 rodzaje (Kiraz, Kavon, Melek),
3. Płyn do mycia Canteclair Super Potente 750 ml – 2 rodzaje (muschino bianco, marsiglia e limone),
4. Płyn do mycia podłóg Beef Brillante 1250 ml – 2 rodzaje (floral euforia, superfici pregiate),
5. Luksusowe mydło w płynie Cleava 400 ml,
6. Mydło w płynie Savon de Royal 500 ml,
7. Mydło luksusowe dex Amber 500 ml,
8. Ciastka Optimini Divella 300 g,
9. Ciastka Amarettini 200 g,
10. Marcepan Edelmarzipan ananas 125 g,
11. Cukierki Jamaica Rum 200 g,
12. Cukierki Peach Rings 400 g,

- brak informacji o cenach jednostkowych – w odniesieniu do 19 towarów:

1. Płyn do kąpieli Tesori d ‘Oriente 500 ml – 5 rodzajów (Thalssso Therapy, Hammam, Persian Dream, Sandalo del Kashmir e Vetiver, Fiore del Dragone) – 28 zł,
2. Krem pod prysznic Tesori d ‘Oriente 250 ml – 3 rodzaje (Aegyptus, Tai Spa, The Verde Matcha) – 18 zł,
3. Żel do mycia ciała Felce Azzurra 650 ml – 3 rodzaje (Narciso, Sali Martini, Classico) – 20 zł,

4. Szampon Balea 300 ml – 2 rodzaje (Anti Sctupen, Tropical) – 10 zł,
5. Szampon Schauma 400 ml – 2 rodzaje (Feuchtigketts, Repair) – 10 zł,
6. Płyn do czyszczenia Chanteclair 625 ml – 2 rodzaje (Antigoccia, Con bicarbonato, Profumo di Linone) – 20 zł,
7. Płyn do czyszczenia Chanteclair 600 ml – Profumo di Linone – 20 zł,
8. Płyn do prania Coral 1,1 l – 3 rodzaje (White, Black Velvet, Optimal Color) – 35 zł,
9. Proszek do prania Tandil 2,025 kg – 35 zł,
10. Płyn do prania Tesori d'Oriente 750 ml – 3 rodzaje (Bizantium, Thalasso Therapy, Fior di Loto) – 18 zł,
11. Płyn do prania Lenor 990 ml – 3 rodzaje (Sensitive, Sommerbrise, Frischeschutz) – 14 zł,
12. Herbata Unitea 180 g – 2 rodzaje (Royal, Soursop) – 50 zł,
13. Ciastka Grisbi 150 g – 2 rodzaje (Cremalimona, Hazelnut) – 14 zł,
14. Ciastka Schokoladenkranze 125 g – 9 zł,
15. Drażetki Big Ben 250 g – 2 rodzaje (erdnusse, choco erdnusse) – 8 zł,
16. Czekolada Exclusive 90 g – 12 zł,
17. Batoniki Kinder happy Hippo 103 g – 14 zł,
18. Krem do smarowania Piacelli Hazelnut 350 g – 27 zł,
19. Dżem Muhlhauser 450 g – 3 rodzaje (Aprikose, Orange, Brombeere) – 12 zł.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Ustalenia te udokumentowano w Protokole kontroli z 19 stycznia 2022 r. (nr akt kontroli: D/KO.8361.5.2022).

W dniu 15 lutego 2022 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę Katarzynę Zbyszewską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą WYCHUCHANE WYDMUCHANE Katarzyna Zbyszewska w Koninie, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

W dniu 14 marca 2022 r. Wielkopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję (nr akt sprawy: D/KO.8361.5.2022) na mocy której, na stronę, nałożono karę pieniężną w wysokości 2 200 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych)

z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Decyzja została doręczona stronie w dniu 16 marca 2022 r.

W dniu 12 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wskazała, że brak odpowiedniego oznaczenia towarów wynikał z tego, iż zostały one przywiezione do sklepu w dniu kontroli, natomiast z Niemiec, z których kontrolowana przywozi towar, zostały przywiezione w nocy, więc nie miała możliwości uwidocznienia cen. Strona dodała również, że kara jest wysoka w stosunku do czynu. Zaznaczyła, że firmę prowadzi sama, bez pomocy, jest mikroprzedsiębiorcą i uzyskuje przychody na poziomie najniższej krajowej, więc nie posiada środków na zapłacenie kary. Strona dodała również, że podczas pandemii utraciła płynność finansową oraz że kara spowoduje dalsze gorsze skutki jej działalności finansowej.

Pismem z 19 kwietnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Według art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;

4) na obwolucie;

5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) dotyczy odpowiednio ceny za:

1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,

2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,

3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,

4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie z artykułami z Niemiec mieszczącym się w Koninie, należącym do strony stwierdzono, że w przypadku 32 towarów na 110 sprawdzonych nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy obowiązku tj. nie uwidoczniono cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie. W trzynastu przypadkach stwierdzono brak cen i cen jednostkowych, a przy dziewiętnastu nie uwidoczniono cen jednostkowych.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Wielkopolski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 2 200 zł (słownie: dwa tysiące dwieście złotych), na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże wniosła o odstąpienie od administracyjnej kary pieniężnej. Strona wskazała, że brak odpowiedniego oznaczenia towarów wynikał z tego, iż zostały one przywiezione do sklepu w nocy oraz w dniu kontroli. Strona dodała również, że kara jest wysoka w stosunku do czynu. Zaznaczyła, że firmę prowadzi sama, bez pomocy, jest mikroprzedsiębiorcą i uzyskuje przychody na poziomie najniższej krajowej, więc nie posiada środków na zapłacenie kary.

Strona dodała również, że podczas pandemii utraciła płynność finansową oraz że kara spowoduje dalsze gorsze skutki jej działalności finansowej.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Prezes UOKiK pragnie w tym miejscu zwrócić również uwagę, że sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy czy koszty prowadzenia działalności gospodarczej nie są ustawowymi kryteriami mającymi wpływ na ustalenie wysokości kary pieniężnej.

Odnosnie samej wysokości kary nałożonej na stronę przez Wielkopolskiego WIIH, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „*dyrektywą 98/6/WE*”, kary pieniężne za naruszenie przepisów o cenach muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Ponadto podkreślić należy, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Wielkopolski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

W zakresie przesłanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK podzielił stanowisko organu pierwszej instancji uznając przedmiotowe naruszenie za poważne, ponieważ brak cen i cen jednostkowych dotyczył łącznie 32 towarów ze 110 zbadanych w toku kontroli, co stanowiło 29% wszystkich zbadanych towarów. Należy zauważyć, że brak uwidocznienia cen,

pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Podobnie, w przypadku przesłanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, iż jest to drugie naruszenie przedsiębiorcy w okresie 12 miesięcy. Naruszenie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów organ prowadzący postępowanie stwierdził również w toku kontroli nr D/KO.UH.8361.13.2021, przeprowadzonej w dniach od 9 do 18 lutego 2021 r. W wyniku powyższej kontroli została nałożona na kontrolowanego przedsiębiorcę, w drodze decyzji administracyjnej, kara pieniężna w wysokości 1000 zł. Kontrolowany przedsiębiorca nie zapłacił powyższej kary, w dniu 14 września 2021 r. wystawiono tytuł wykonawczy. Jednocześnie organ wziął również pod uwagę fakt usunięcia przez przedsiębiorcę stwierdzonych nieprawidłowości. W związku z tym, iż strona, pomimo kolejnego wezwania w piśmie z dnia 1 marca 2022 r. (doręczonym stronie w dniu 2 marca 2022 r.), nie przesłała informacji o wielkości przychodów i obrotu, kryterium wielkości przychodu zostało ocenione na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo przedsiębiorców. W toku kontroli strona złożyła oświadczenie, iż należy do grupy mikroprzedsiębiorców.

Wobec powyższego Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 2 200 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości.

Wskazać należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także, jak już wyżej podkreślono, wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są

niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Podkreślić należy jednak, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 29% skontrolowanych produktów nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy obowiązku tj. nie uwidoczniono cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie. Konsumentom nie mogli więc porównać cen podobnych towarów o różnych ilościach nominalnych, a w konsekwencji dokonać najkorzystniejszego dla nich wyboru. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony (w odwołaniu podkreślono trudną sytuację finansową) może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, po ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

Organ drugiej instancji nie ma też podstaw do obniżenia wysokości kary czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym wymiarze przez Wielkopolskiego WIIH.

Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019r., poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej